

Wytyczne do publikacji

I. Wymogi formalne

1. Wielkość czcionki w tekście głównym 12 pkt (Times New Roman)
2. Odległość między wierszami 1,5
3. Przypisy na dole strony – wielkość czcionki 10 pkt; jedna linia odstępu między kolejnymi częściami a tytułem
4. Artykuł powinien mieć następujący układ:
 - Tytuł artykułu w języku polskim
 - Tytuł artykułu w języku angielskim
 - Imię i nazwisko autora
 - Treść artykułu
 - Bibliografia
 - Słowa kluczowe w języku polskim
 - Słowa kluczowe w języku angielskim
 - Streszczenie w języku angielskim
 - Streszczenie w języku polskim
5. Prawidłowy zapis odsyłaczy przypisów w tekście to: tekst, numer przypisu, znak interpunkcyjny (kropka, przecinek, średnik, nawias).
6. Nie wstawiamy żadnych dodatkowych odstępów, dzieleń i pustych wiersów pomiędzy przypisami. Nie stosujemy miękkich enterów (Shift+enter).
7. Usunąć wszystkie hiperłącza, zarówno z tekstu jak i przypisów.
8. Tytuły referatów i śródtytułów piszemy bez kropek na końcu.
9. Słowa w językach obcych (innych niż całość tekstu) i tytuły artykułów i innych pozycji bibliograficznych piszemy kursywą.

II. Zasady tworzenia przypisów

1. Tekst przypisów powinien mieć następujące parametry: czcionka 10 pkt. Times New Roman, interlinia 1,0 wiersza, tekst wyrównany do lewego i prawego marginesu – wyjustowany.

2. Numer przypisu w tekście umieszczamy przed znakiem interpunkcyjnym kończącym zdanie lub jego część.

3. Wszystkie przypisy kończymy kropką.

4. Przypis odnoszący się do kilku źródeł – źródła oddzielamy średnikiem.

5. **W publikacjach samodzielnych** podajemy kolejno: pierwsza litera imienia, kropka, nazwisko autora, przecinek, *kursywą tytuł*, przecinek, ewentualnie tom – t. cyfra arabska, przecinek, miejsce i rok wydania, przecinek, s. numer strony.

- np. M. Drożdż, *Media. Teorie i fikcje*, Kielce 2005, s. 103.

6. **W artykułach naukowych:** pierwsza litera imienia, kropka, nazwisko autora, przecinek, *kursywą tytuł artykułu*, przecinek, tytuł czasopisma w cudzo-słowie, bez przecinka, rok kalendarzowy wydania, w nawiasie numer (zeszyt), strona.

- np. A. Szajda, *Cyberbaiting wyzwaniem dla pedagoga szkolnego*, „Biuletyn Edukacji Medialnej” 2014(2), s. 58.

7. **W przypadku dzieł zbiorowych:** pierwsza litera imienia, kropka, nazwisko autora, przecinek, *kursywą tytuł artykułu*, przecinek, mała litera w i dwukropek, *kursywą tytuł dzieła zbiorowego*, przecinek, skrót „red”, pierwsza litera imienia, kropka, nazwisko, przecinek, miejsce i rok wydania, przecinek, s.

- np. T. Zasepa, *Personalizm a komunikacja wirtualna*, w: *Internet 2000. Prawo – ekonomia – kultura*, red. R. Skubisz, Lublin 2000, s. 397.

8. **W przypadku artykułu z gazety:** pierwsza litera imienia, kropka, nazwisko autora, przecinek, *kursywą tytuł artykułu*, przecinek, tytuł gazety w cudzysłowie, przecinek, numer wydania, przecinek, data w formacie: DD.MM.RRRR (dzień, miesiąc, rok), strona.

- np. T. Jaklewicz, *Wszystko jest w oczach*, „Gość Niedzielny”, nr 3, 18.01.2015, s. 24.

9. **Dla tekstów zamieszczonych na stronach internetowych:** inicjał imienia autora i jego nazwisko, tytuł artykułu *kursywą*, adres strony internetowej, w nawiasie kwadratowym data dostępu.

- np. Międzynarodowa Komisja Teologiczna, *Wybrane zagadnienia z chry-stologii*, http://www.vatican.va/romancuria/congregations/cfaith/cti_documents/-rc_cti_1979_cristoloia_pl.html [02.10.2013].

10. **Dla dokumentów Urzędu Nauczycielskiego Kościoła:** autor dokumentu (odpowiednia dykasteria bądź imię papieża), tytuł dokumentu *kursywą*, tytuł, miejsce i data wydania dokumentu (chodzi o podanie miejsce i daty nie oryginału w *editio typica*, ale periodyku, który jest cytowany), lokalizacja cytatu (w przypadku, kiedy dokument posiada swoją numerację obok podania numeru, należy podać stronę, na jakiej znajduje się interesująca autora treść w danym wydaniu tegoż dokumentu).

- Benedykt XVI, *Verbum Domini. Posynodalna adhortacja apostolska o słowie Bożym w życiu i misji Kościoła*, Poznań 2010, nr 56, s. 49.

11. Jeśli pozycja była cytowana w poprzednim przypisie piszemy: Tamże, numer strony; jeśli cytowany fragment znajduje się na tej samej stronie, piszemy wyłącznie słowo „Tamże”.

- np. Tamże, s. 23.

12. Jeżeli w pracy cytujemy tylko jedną publikację lub jeden artykuł danego autora, wówczas cytując go po raz drugi piszemy: pierwszą literę imienia, kropka, nazwisko, przecinek, dz. cyt. [lub art. cyt.], przecinek, s.

- np. M. Drożdż, dz. cyt., s. 15.
- np. A. Szajda, art. cyt., s. 58.

13. Jeżeli w pracy cytujemy więcej niż jeden artykuł lub książki danego autora, cytując daną pracę po raz drugi piszemy: pierwszą literę imienia, kropka, nazwisko, przecinek, *kursywą początek tytułu*, trzy kropki, dz. cyt. (art. cyt.) przecinek i stronę.

- np. M. Drożdż, *Media...*, dz. cyt., s. 15.
- np. A. Szajda, *Cyberbaiting...*, art. cyt., s. 59.

14. Jeżeli cytujemy dwa razy pod rząd dzieło tego samego autora, w kolejnym przypisie zamiast nazwiska używamy słowa „Tenże” (jeśli autor jest mężczyzną) lub „Taż” (jeśli autorka jest kobietą).

Skróty

- dz. cyt. – dzieło cytowane
- art. cyt. – artykuł cytowany
- cyt. za: – cytata za:
- mps – maszynopis
- rkps – rękopis
- kps – komputeropis
- por. – porównaj
- zob. – zobacz
- [b.r.] – brak roku wydania
- [b.m.] – brak miejsca wydania
- [b.m.r.] – brak miejsca i roku wydania

III. Zapora ghostwriting¹

Rzetelność w nauce stanowi jeden z jej jakościowych fundamentów. Czytelnicy powinni mieć pewność, iż autorzy publikacji w sposób przejrzysty, rzetelny i uczciwy prezentują rezultat swojej pracy, niezależnie od tego, czy są jej bezpośrednimi autorami, czy też korzystali z pomocy wyspecjalizowanego podmiotu (osoby fizycznej lub prawnej).

Dowodem etycznej postawy pracownika naukowego oraz najwyższych standardów redakcyjnych powinna być jawność informacji o podmiotach przyczyniających się do powstania publikacji (wkład merytoryczny, rzeczowy, finansowy etc.), co jest przejawem nie tylko dobrych obyczajów, ale także społecznej odpowiedzialności. Przykładami przeciwstawnymi są „ghostwriting” i „guest authorship” stanowiące przejaw nierzetelności naukowej.

¹ http://www.kul.pl/zapora-ghostwriting,art_45920.html

Z „ghostwriting” mamy do czynienia wówczas, gdy ktoś wniósł istotny wkład w powstanie publikacji, bez ujawnienia swojego udziału jako jeden z autorów lub bez wymienienia jego roli w podziękowaniach zamieszczonych w publikacji.

Z „guest authorship” („honorary authorship”) mamy do czynienia wówczas, gdy udział autora jest znikomy lub w ogóle nie miał miejsca, a pomimo to jest autorem/współautorem publikacji.

1. Aby przeciwdziałać przypadkom „ghostwriting”, „guest authorship” Wydział Teologii wprowadził odpowiednie procedury mające na celu zapobieganie tym zjawiskom: Redakcja wymaga od autorów publikacji ujawnienia wkładu poszczególnych autorów w powstanie publikacji (z podaniem ich afiliacji oraz kontrybucji, tj. informacji kto jest autorem koncepcji, założeń, metod, protokołu itp. wykorzystywanych przy przygotowaniu publikacji), przy czym główną odpowiedzialność ponosi autor zgłaszający manuskrypt.

2. Wszelkie wykryte przypadki „ghostwriting”, „guest authorship” będą demaskowane, włącznie z powiadomieniem odpowiednich podmiotów (instytucje zatrudniające autorów, towarzystwa naukowe, stowarzyszenia edytorów naukowych itp.).

3. Redakcja wymaga od autorów podania informacji o źródłach finansowania publikacji, wkładzie instytucji naukowo-badawczych, stowarzyszeń i innych podmiotów („financial disclosure”).

4. Redakcja będzie dokumentować wszelkie przejawy nierzetelności naukowej, zwłaszcza łamanie i naruszanie zasad etyki obowiązujących w nauce.